

Een (biologisch) Moment: de meikever

Vorig jaar op een mooie zonnige dag in mei zat ik even op het bankje, dat in Appèlbergen midden in de zandverstuiving staat te genieten van het heerlijke weer.

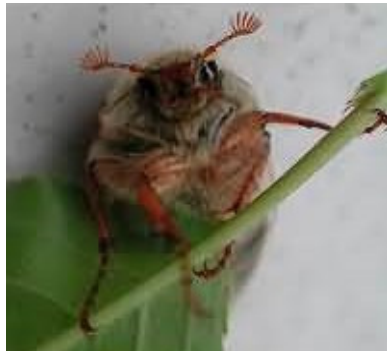
Net tevoren had ik een meikever bruut in zijn of haar, het verschil tussen mannetjes en vrouwtjeskevers is moeilijk te zien, rust gestoord. Door flink te schudden aan een kleine eikenboom was er één uitgetuimd. Overdag schijnen deze dieren zich namelijk op te houden in deze bomen, waar ze rusten en bescherming zoeken.

Op het bankje had ik deze eens uitgebreid bekeken, gefotografeerd en daarna weer teruggezet. Overigens werkte deze kever niet echt mee voor een mooie foto, maar dat kon ik me gezien mijn optreden naar het beestje toe ook wel weer voorstellen.

Ik had in het verleden wel vaker over het bestaan van deze dieren gehoord. Ik had echter tot afgelopen jaar deze met name 's avonds actieve insecten nog nooit eerder gezien. Bij een bezoek aan mijn ouders vond ik echter onder een oude eik een reeds ter ziele gegaan

exemplaar. Dat gaf mij mooi de tijd dit dier eens goed te bestuderen. Wat opviel waren de mooie antennes en het lichtbruin geribbelde schild. Tegen de avond zag ik ook een aantal van deze grote kevers vliegen. Nou ja vliegen, ze begaven zich door het luchtruim.

Meikever: melolontha melolontha

Met een hard zoemend geluid zoefden ze voorbij, waarbij het leek dat ze alleen rechtdoor konden vliegen. Misschien dat ze juist daarom zo zoemden. Om aan alle medeluchtgebruikers duidelijk te maken 'Aan de kant, hier komt een meikever, en die kan alleen rechtdoor'.

Vandaar ook dat ik aan de boom in Appèlbergen had geschud. Ik wilde zien of ook daar deze kevers voorkwamen. Het resultaat kent u inmiddels.

Wat ik mij daar op het bankje wel afvroeg was of het weer beter ging met dit beestje. In het verleden was de meikever zeer talrijk geweest had ik uit de verhalen van mijn vader begrepen. Toch had ik dit insect nog nooit gezien en nu dook het plotseling weer op. Helaas ben ik daar nog steeds niet achter. Waar ik wel achter ben is de reden dat dit diertje in aantal achteruit is gegaan. De larve van dit beestje, engerling genoemd, leeft maar liefst drie tot vier jaar (!) onder de grond, waar het leeft van allerlei wortels.

Mede om deze reden, het knagen aan wortels van allerlei cultuurgewassen, werd de meikever als zeer schadelijk aangeduid. Daarom werd hij flink bestreden. Ook het vele ploegen van alle gronden, waardoor de larven werden blootgelegd en makkelijk konden worden opgepikt door de vogels, heeft de achteruitgang bespoedigd.

Op het bankje in Appèlbergen zat ik nog na te genieten van deze ontdekking. De meikever was weer vrij, de zon scheen en het was aangenaam.

Gert-Jan Huiskes